

İŞÇİ SINIFININ MÜHRELERİ

Aydınlık Gazetesi, 7 Nisan 2012

Yıldırım Koç

Benim avcılık hayatım ilkokulda başladı, 1974 yılında bitti. Uçarda ilk kekligimi ilkokul beşinci sınıfta vurdum. 12-13 yıl süren avcılık hayatımda hiç mührü kullanmadım. Mührü kullanmayı avcılıkla bağdaştıramadım.

Mührü nedir?

Mührü, "kimi av hayvanlarını çekmek için kullanılan çığırkan kuş"tur.

Diyeğim keklük avına gideceksiniz. Adam gibi avcı, "kırk gün taban eti, bir gün av eti" der, keklüğün peşinde dağ tepe dolaşır. Köpeği varsa işi daha kolaydır. Yoksa keklüğü kaldırmak için çalı taşlar.

Eskiden, adam olmayan avcı mührü kullanırdı.

Mührü, genellikle bir dişi keklüktür. Mührü kafese koyar, kafesi de bir su birikintisinin yanına yerleştirir. Kendisi de av tüfeğinin menzili içinde bir çukura gizlenir; üstünü çalıyla örter. Dişi keklük öttükçe erkek keklükler su birikintisinin kenarına gelir. Avcılığı güzel bir spor değil de, sadece kuş vurmak olarak anlayan o kişi de, mührünün ötüşüne kanıp gelen keklükleri oturduğu yerden avlar.

1980 öncesinde sendikacılık hareketinde çok sık anlatılan bir hikaye vardı. Ben ilk kez Fehmi İşıklar'dan duymuştum.

Eskiden keklük satmak serbestti; şimdi galiba bir kısıtlama var.

İnsanlar keklük yakalar, ince söğüt dallarından yapılmış özel keklük kafeslerinde satarlardı.

Adamın biri keklüklerin satıldığı bir dükkana girmiş. Keklik alacakmış. Tek tek keklüklerin fiyatlarını sormuş. Kekliklerin fiyatları üç aşağı beş yukarı aynıymış. Ancak satıcı bir keklüğe çok yüksek fiyat istemiş.

Alıcı, o keklüğün fiyatının yüksekliğinin nedenini sormuş.

Satıcı, "o mührüdür," demiş, "diğer keklükleri çağırır, sen de kolayca onları avlarsın."

Adam parayı ödemiş, mührü almış, hemen oracıkta iki eliyle keklüğün kafasını koparmış.

Satıcı şaşkınlık içinde, "n'apıyorsun? Deli misin be adam!" diye haykırmış.

Alicinin yanıtı, "kendi soyuna ihanet edenlerin cezası budur," olmuş.

Günümüzde sendikacılık hareketinde de mührerler var.

İşçileri yanıltmak, sermayedar sınıfın ve emperyalistlerin tuzağına çekmek için ötenler var.

Bunların bir kısmı yolsuzluk batağına saplanmış (yani kafese tıklımış) kişiler.

Bir kısmı ise, koltuğunu kaybetme korkusu Allah korkusunun önüne geçmiş kişiler.

Ötüp duruyorlar; belirli koşullarda sermayenin ve emperyalistlerin işine de yarıyorlar.

Ancak keser dönüyor, sap dönüyor, bir gün bu hesap dönüyor.

Mührerler, mührerliklerinin bedelini ödüyor.

İşçi sınıfı mührerlerinin cezası, koltuklarından indirilmek olmalı. Onlara verilebilecek en büyük ceza, onları demokratik yollardan görevden uzaklaştırmaktır; tecrit etmektir.

Eskiden bir de balta saplarından söz edilirdi.

Balta, bir kişinin elinde ağacı kestiğinde, ağaç, "ahhh," dermiş, "ah, ne yapayım ki sapı benden."

Balta saplarını da unutmayacağız.

İlerde bu yazıyı okuyanlar ne mührü bilecek, ne de baltayla ağaç kesmeyi.

Mührünün yerini düdükler aldı; baltanın yerini de motorlu testere.

Bizim kuşaktan sonra bunları ancak özel ilgisi olanlar anlayacak.

Ama gün gelecek, devran dönecek, mührerler ve balta sapları işçi sınıfına hesap verecek.

Bunu biz de göreceğiz.

Mührerlerin öbür dünyada verecekleri hesap çok. Sömürüye ve baskıya karşı çıkmayanlar, soyguncuları kurtarmaya çalışanlar, kul hakkı yemenin ve kul hakkı yiyenlere yardımcı olmanın cezasını çekecekler.

Ancak mührerler ve balta sapları gün gelecek bu dünyada da hesap verecek.

Askeri yönetim dönemlerinin mührerleri bugün işçi önüne çıkabiliyor mu?

AKP iktidarı döneminin mührerleri de, gün gelecek, devran dönecek, insan önüne çıkamayacak.

Günümüzün mührerlerini ve balta saplarını unutmayın.